

4/2015 SSKH NOTAT – SSKH REPORTS AND DISCUSSION PAPERS

”JAG HAR HAFT NYTTA AV SOCIALPSYKOLOGIN BÅDE PROFESSIONELLT OCH I MITT PERSONLIGA LIV”

EN RAPPORT OM SOCIALPSYKOLOGERNA FRÅN SOC&KOM I ARBETSLIVET

Anna Henning-Lindblom

SSKH Notat 4/2015

”Jag har haft nytta av socialpsykologin både professionellt och i mitt personliga liv”. En rapport om socialpsykologerna från Soc&kom i arbetslivet. Anna Henning-Lindblom
Svenska social- och kommunalhögskolan vid Helsingfors universitet, 2015
Helsingfors

ISBN 978-952-10-8838-4 (PDF)

ISSN-L 1457-1250

ISSN 1798-6966 (Online)

<http://sockom.helsinki.fi/info/notat.html>

SSKH Notat

*Svenska social- och kommunal högskolan
vid Helsingfors universitet*

4/2015

INNEHÅLL

FÖRORD	2
1 INLEDNING.....	3
Socialpsykologin på svenska i Finland	3
1.1 BAKGRUND OCH TILLVÄGAGÅNGSSÄTT	5
1.2 RAPPORTENS UPPLÄGG.....	6
2 SOCIALPSYKOLOGERNA FRÅN SOC&KOM I ARBETSLIVET	8
Social- och hälsovård.....	8
Arbete med ungdomar och invandrare.....	9
Utbildning och forskning	10
HR, rekrytering och personalfrågor	11
Arbete som konsult och sakkunnig	11
PR och marknadsföring, finanser och investering.....	12
Uppdrag vid ministerier och i politiska/ideella föreningar och evenemang samt i organisationer med internationell verksamhet	12
Arbete utomlands	13
Eget företag.....	13
2.1 SOCIALPSYKOLOGI I KOMBINATION MED ANNAT	14
Byten av studieinriktning	14
Socialpsykologin som ett sätt att byta inriktning i arbetslivet	15
Socialpsykologi i kombination med psykologi och som en väg till arbete som terapeut.....	16
Socialpsykologer med behörighet som socialarbetare eller i socialarbetaruppgifter	17
2.2 SAMMANFATTNING: HUR PLACERAR SIG SOCIALPSYKOLOGERNA I ARBETSLIVET?	19
3 ARBETSLÖSHET BLAND ALUMNERNA.....	20
4 ALUMNERNAS TANKAR OM NYTTAN AV STUDIerna I SOCIALPSYKOLOGI	21
5 FÖRSLAG TILL UTVECKLING OCH SAMMANFATTNING	26
SLUTORD.....	28
KÄLLOR	29

FÖRORD

Under vårterminen 2015 dryftades inom Helsingfors universitet och vid Svenska social- och kommunalhögskolan vid HU en mängd olika frågor, bland annat frågor som berör högskolans framtida ställning inom universitetet, förändringar i antagningssystemet till högskolan och studiernas upplägg i framtiden. Inom socialpsykologin vid högskolan föddes då tanken att med relativt snabb tidtabell försöka få mera information om hur våra före detta studenter, dvs. våra så kallade alumner, gått vidare efter sina studier på Soc&kom. Framför allt ville vi få veta om och hur de placerar sig på arbetsmarknaden, dvs. hur vårt nuvarande upplägg av studierna fungerat med tanke på arbetslivet och därtill ville vi öka kunskapen om hur just socialpsykologerna från Soc&kom valt att gå vidare när de väl tagit sin kandidatexamen. Fortsätter de med magisterstudier i socialpsykologi eller gör de något annat? Som en följd av det här kontaktade jag våra alumner och bad dem besvara sex relativt snabba frågor kring sina fortsatta studier, sin arbetslivserfarenhet och sin syn på nyttan av studierna i socialpsykologi.

Avsikten med förfrågan var alltså i första hand att ge ämnet mera information till grund för de beslut som måste fattas framöver, men relativt fort visade det sig att alumnerna själva såg det som viktigt att samla informationen om hur de placerat sig i arbetslivet. Efter att i många år ha besvarat blivande och nyblivna socialpsykologiestuderandes frågor om vilka möjligheter de kan tänkas ha att finna en arbetsplats när de väl fått sin examen, visste jag att efterfrågan på mera kunskap om hur socialpsykologer placerar sig i arbetslivet är stor. Jag beslöt därför att sammanställa alumnernas svar till en rapport som de själva och nuvarande och blivande studerande kan ta del av. Rapporten är till sitt upplägg relativt informell och är skriven främst i syfte att återge alumnernas erfarenheter och på så sätt, med så konkreta exempel som möjligt, visa bredden i de arbetsuppgifter som en politices kandidat/magister med socialpsykologi som huvudämne kan ha. Ett varmt tack till er alumner som reagerade snabbt och delade med er av era erfarenheter och synpunkter och som gett mig er tillåtelse att återge uppgifterna!

I Helsingfors, augusti 2015

Anna Henning-Lindblom

universitetslektor i socialpsykologi och alumner från Soc&kom

1 INLEDNING

Socialpsykologin beskrivs ofta som en brovetenskap mellan psykologin och sociologin och dess forskningsintressen har över tid sett lite olika ut i Amerika och Europa. En vanlig beskrivning är ändå att socialpsykologin som vetenskap önskar undersöka samspelet mellan individ och samhälle, t.ex. samspelet mellan de effekter sociala och kognitiva processer har på människors sätt att uppfatta, påverka och relatera till varandra (Smith, Mackie & Claypool, 2015). Socialpsykologin kan betecknas som en bred vetenskap som omfattar många olika forskningsområden och perspektiv och intresserar sig för så väl den enskilda individen och smågruppen, som för interaktionen mellan individer och mellan grupper samt för kollektivet eller massan (t.ex. Helkama, Myllyniemi & Liebkind, 2000). Socialpsykologin har i Finland sedan 1960-talet (Helkama, 2003) varit ett valbart huvudämne vid universitetet i Helsingfors och kan numera också studeras i Tammerfors och vid Östra Finlands universitet (tidigare Kuopio).

Socialpsykologin på svenska i Finland

I Finland kan man enbart ta en kandidatexamen i socialpsykologi på svenska vid Svenska social- och kommunalhögskolan vid Helsingfors universitet, dvs. Soc&kom. Årligen antas i dagsläget 16-18 studerande till utbildningen som efter fullföljd kandidatexamen ger en automatisk rätt till magisterstudier i socialpsykologi vid Institutionen för socialvetenskaper vid Statsvetenskapliga fakulteten vid Helsingfors universitet. Socialpsykologi (och psykologi, som ämnet länge hette vid Soc&kom) blev ett valbart huvudämne på den så kallade S-linjen på Soc&kom år 1992, då kopplingen till den socialpsykologiska institutionens (vid Statsvetenskapliga fakulteten) magisterstudier hade byggts upp.

I många års tid var alltså socialpsykologin vid Soc&kom ett av flera valbara huvudämnen inom utbildningen i socialt arbete. Det här förändrades från och med hösten 2004 då socialpsykologin och psykologin särskildes från socialarbetarutbildningen. Ämnets egen, inofficiella statistik (se tabell 1 nedan) visar att 13-20 studerande antagits årligen direkt till studier i socialpsykologi sedan år 2004. Av dessa har ca 45-70 % utexaminerats med en medelstudietid på 4,2 år (median 4 år, vilket kan tolkas som 3,5-4,5 år). En av de främsta orsakerna till bortfallet, dvs. studenter som antagits till studierna men inte tagit en kandidatexamen med socialpsykologi som huvudämne, är byten av huvudämne, antingen inom högskolan eller till helt andra ämnen. Statistiken visar dock att en allt större andel av studenterna som antas utexamineras, andelen förväntas nu ligga närmare 80 %. (Fr.o.m. år 2010 framgår det förväntade antalet utexaminerade bäst av spalten till höger om tabellen.)

Tabell 1. Antal antagna studenter till socialpsykologin vid Soc&kom åren 2004-2014, samt antal och andel studenter som fullföljt studierna och avlagt en kandidatexamen med socialpsykologi som huvudämne. Källa: ämnets egen statistik per juni 2015.

År	Intag (f)	Examen (f)	Andel (%)
2004	18	9	50
2005	13	8	62
2006	16	11	69
2007	16	7	44 (+ 1 potentiell => 50 %)
2008	18	9	50 (+ 2 potentiella => 61 %)
2009	18	12	67 (+ 3 potentiella => 83 %)
2010	18	10	55 (+ 4 sannolika => 77 %)
2011	19	10	53 (+ 4 sannolika => 74 %)
2012	19	1	(+ 16 aktiva => 89 %)
2013	20	1	(+ 16 aktiva => 85 %)
2014	18	0	(+16 påbörjat aktivt => 88 %)

Totalt 78

Studierna i socialpsykologi vid Soc&kom leder till en politices kandidatexamen, men ger inte någon specifik yrkesbehörighet. En socialpsykolog har inte psykologbehörighet och sedan år 2008 då behörighetskraven för socialarbetare hade förändrats även på svenskt håll och övergångsperioden tog slut (och efter att ämnet hade särskilts från socialarbetarutbildningen) ger examen inte heller behörighet för socialt arbete. Tidigare rapporter om hur socialpsykologer placerar sig i arbetslivet (se t.ex. Olakivi, 2008) visar att socialpsykologerna placerar sig i mångahanda uppgifter. Dessa rapporter har ändå gjorts om de socialpsykologer som utexaminerats från Statsvetenskapliga fakulteten vid HU och omfattar sålunda så väl socialpsykologer som fått hela sin examen vid Institutionen för socialvetenskaper (tidigare Socialpsykologiska institutionen) samt socialpsykologer som tagit sin kandidatexamen vid Soc&kom och därefter fortsatt med magisterstudier vid nämnda institution. Rapporten Examen och yrke (Starck, 2013) beskriver baserat på registeruppgifter hur svenskspråkiga magistrar som studerat vid Soc&kom placerar sig på arbetsmarknaden. Här redovisas sålunda bland annat svenskspråkiga socialpsykologers (som utexaminerats åren 2000-2009) arbetslivsplacering. Bland dessa finns dock ännu många som via sina studier fått en behörighet som socialarbetare, varför rapporten inte helt beskriver dagsläget.

Det finns flera syften med denna rapport. Det främsta är att följa upp uttryckligen de socialpsykologer som tagit sin kandidatexamen i socialpsykologi vid Soc&kom, också dem som valt att inte fortsätta med magisterstudier i socialpsykologi vid HU. Huvudfokus är lagt vid att beskriva den arbetslivserfarenhet som socialpsykologerna från Soc&kom har. Målet är att ge en så rik bild som möjligt av det utbud av arbetsplatser som dessa socialpsykologer har och har haft. I den mån sådan information finns att tillgå beskrivs därför också specifika arbetsuppgifter. Rapporten är huvudsakligen baserad på självrapporterade uppgifter av politices kandidater med socialpsykologi som huvudämne som inte fått socialarbetarbehörighet via sina studier, dvs. av personer som antagits till studierna i socialpsykologi från år 2004 framåt och fullföljt en kandidatexamen med socialpsykologi som huvudämne. Ett annat syfte med rapporten är att bringa klarhet i vad dessa personer gjort efter sina kandidatstudier, dvs. i vilken mån de fortsatt med magisterstudier i just socialpsykologi eller valt en annan väg. Ett tredje syfte är att ta reda på i vilken mån dessa socialpsykologer drabbats av arbetslöshet. Dessutom tillfrågades respondenterna om huruvida de upplevt sig ha nytta av sina studier i socialpsykologi, med avsikten att klargöra upplevelsorna av studiernas relevans.

1.1 BAKGRUND OCH TILLVÄGAGÅNGSSÄTT

Ett par år efter att högskolan började anta studenter direkt till ämnet socialpsykologi fattades inom ämnet ett beslut om att följa upp vilka studenter som tas in och när de får sin examen, eventuella byten av huvudämnen och andra typer av avbrott i studierna. Följaktligen har ämnet egen statistik över huvudämnesstudenterna som påbörjat sina studier år 2004 eller senare (se tabell 1 ovan). De här uppgifterna gör det enkelt att se vilka studenter som sist och slutligen kan ses som ämnets alumner, dvs. vilka som fullföljt sina studier och tagit sin examen. Att ämnet särskildes från socialarbetarutbildningen innebar också ett ökat behov av att följa upp hur studenterna utan socialarbetarbehörighet kom att placera sig i arbetslivet. För att svara på det behovet startades inom socialpsykologin år 2006 en egen alumnverksamhet. Då studenterna tagit sin examen ombads de lämna sina kontaktuppgifter för en alumndatabas och de som så önskade kom med på en gemensam e-postlista. Via e-postlistan kunde alumnerna sammankallas till alumnträffar där personer i arbetslivet berättade om sina arbeten för varandra och för studerande som ännu inte fått sin examen. Den första alumnträffen ordnades i maj 2006.

År 2007 utökades verksamheten med ett webbforum för alumnerna där den huvudsakliga tanken var att skapa ett forum som dels kunde gagna alumnerna i form av ett nätverk för socialpsykologer i arbetslivet och dels gagna de studenter som önskar mera information om hur man som socialpsykolog kan placera sig i arbetslivet. I webbforumet finns därför uppgifter om alumnernas arbetsplatser, ibland med kontaktuppgifter så att studenterna

också den vägen kan få tips om praktikplatser. Sedan år 2012 har alumnverksamheten en Facebooksida som främst fungerar som informationskanal och sedan juni 2015 har verksamheten en egen Facebookprofil, som på några veckor fått 77 ”vänner”, dvs. direkt kontakt till 77 alumner.

Den förfrågan som ligger som grund för denna rapport skickades först ut i maj 2015 till alumnerna via alumn-e-postlistan. Problemet med e-postlistor är att de hastigt föråldras och responsen blev inte speciellt livlig. Den nya Facebookprofilen fungerade däremot utmärkt som en direkt kontakt till alumnerna och alumnerna var själva ivriga över att få bidra till rapporten. Följaktligen har från maj till juli år 2015 drygt 80 % av alla som utexaminerats från Soc&kom av dem som antagits sedan år 2004 med socialpsykologi som sitt huvudämne i sin kandidatexamen besvarat de frågor som ställdes. För att göra responsen så heltäckande som möjligt var frågorna relativt få till antalet och enkelt formulerade och gick sålunda snabbt att besvara för den som så önskade. De frågor som ställdes var:

1. Har du fortsatt med magisterstudier i socpsyk vid HU efter att du slutat Soc&kom?
Ja/Nej
2. Är du färdig socpsyk-magister från HU? Ja/Nej
3. Har du deltagit i annan utbildning efter Soc&kom? (T.ex. annat magisterprogram)
Vad i så fall?
4. Vad har du arbetat med/vad arbetar du med?
5. Har du varit arbetslös? (Hur länge i så fall?)
6. Har du haft nytta av dina studier i socialpsykologi, tycker du?

Eftersom förfrågan först skickades ut via e-postlistan till något äldre alumner kom den att besvaras av några alumner som fått sin examen som en del av socialarbetarutbildningen (dvs. som blivit antagna före år 2004). Rapporten baserar sig ändå huvudsakligen på uppgifter av alumner som saknar socialarbetarbehörighet. Från och med antagningen år 2004 har enligt ämnets egen statistik 78 personer (juni 2015) fått sina kandidatpapper med socialpsykologi som huvudämne. Av dessa 78 har 64 eller 82 % besvarat frågorna. Därtill finns svar från ytterligare fem personer, vilket sammanlagt ger 69 svar.

1.2 RAPPORTENS UPPLÄGG

Nedan beskrivs först de arbetsplatser och arbetsuppgifter som alumnerna nämner att de haft eller har för tillfället. Efter att i första hand arbetsuppgifter som innehas av alumner som enbart studerat socialpsykologi redovisats beskrivs arbetslivserfarenhet som socialpsykologin i kombination med andra ämnen gett. Då redovisas också i vilken mån alumnerna från Soc&kom valt någon annan väg än just socialpsykologi efter sina kandidatstudier. Därefter besvaras frågan om eventuella erfarenheter av arbetslöshet bland

alumnerna. Sist i rapporten redogörs för alumnernas syn på nyttan av sina studier i och inför arbetslivet. Rapporten innehåller många direkta citat av alumnerna med avsikt att låta alumnerna komma till tals och att låta dem ge en så heltäckande bild som möjligt av sin syn på studierna och kopplingen till arbetslivet.

Arbetslivserfarenheterna redovisas inte enligt någon officiell indelning i bransch eller arbetsgivare, utan indelningen är gjord relativt fritt utifrån alumnernas svar med avsikt att på ett någorlunda strukturerat sätt kunna beskriva bredden i de arbetsuppgifter som alumnerna nämner. Indelningen är anpassad till just den här målgruppen och syftet med rapporten, t.ex. så att arbetsuppgifter inom det sociala redovisas skilt från arbetsuppgifter i egenskap av socialarbetare. Indelningen av arbetsplatser och arbetsuppgifter är så till vida godtycklig att kategorierna mycket väl kunde se annorlunda ut och dessutom överlappar kategorierna i någon mån varandra, också det med avsikt att lyfta fram så många sidor som möjligt av alumnernas arbetserfarenheter. Till exempel finns kategorier som "arbete utomlands" och "eget företag" där arbetsuppgifterna med lätthet hade kunnat kategoriseras på ett annat sätt. Ett annat exempel är att arbete med ungdomar och invandrare utgör en egen kategori, trots att det kunde ses som "arbete på det sociala området".

Eftersom syftet med rapporten framför allt är att ge en bild av den bredd av arbetsuppgifter som alumnerna från socialpsykologin på Soc&kom har erfarenhet av beskrivs alla arbetsplatser/ arbetsuppgifter som alumnerna valt att rapportera. Sålunda beskrivs ett större antal arbetsplatser och arbetsuppgifter än personer som besvarat förfrågan. Det som beskrivs i rapporten är alltså inte enbart den placering i arbetslivet som alumnen har just nu, utan den "sammanlagda arbetserfarenheten" som den här gruppen har haft och har.

I redovisningen av arbetslivserfarenheter nedan benämns respondenterna alumner eller socialpsykologer. Med bägge benämningarna avses politices kandidater från Soc&kom med socialpsykologi som huvudämne i sin kandidatexamen oberoende av om de fortsatt med magisterstudier i socialpsykologi eller inte. Detta görs av praktiska skäl trots att benämningen socialpsykolog i allmänhet är avsedd enbart för personer som avlagt en magisterexamen med socialpsykologi som huvudämne.

Som framgick av Starcks rapport (2013, 51) är könsfördelningen inom socialpsykologin (speciellt på svenska) synnerligen ojämn: kvinnornas andel är över 90 %. Även om männens andel bland de svenskspråkiga socialpsykologerna möjligen ökat något de senaste åren är andelen kvinnor bland dem som besvarat förfrågan för den här rapporten likaså 90 %. Det här kan naturligtvis antas ha en inverkan på hur man placerar sig i arbetslivet och bör sålunda beaktas när läsaren tar del av beskrivningen av arbetsplatser och arbetsuppgifter nedan.

2 SOCIALPSYKOLOGERNA FRÅN SOC&KOM I ARBETSLIVET

Som framgick av inledningen kännetecknas socialpsykologin som vetenskap av en stor bredd i fråga om forskningsobjekt och intresseområden. I allmänhet anses socialpsykologin ha en stark koppling till vardagslivet och kunskap i socialpsykologi kan således antas vara till nytta på många områden i livet (se t.ex. Greenberg, Schmader, Arndt & Landau, 2015; Hodgetts, Drew, Sonn, Stolte, Nikora & Curtis, 2010.) Det här medför att det inte är helt enkelt att avgöra vilken typ av arbetserfarenhet som kan anses vara relevant med tanke på studierna och vilken typ av arbetserfarenhet som inte är direkt kopplad till studierna. I allt från försäljning och marknadsföring till olika typer av ledarskapsuppgifter och gruppverksamhet kan kunskap i socialpsykologi vara användbar. Alumnerna som besvarat denna förfrågan har ändå själva ofta gjort skillnad på arbetserfarenhet som de betecknat mera som ett sätt att få inkomst vid sidan av studierna och arbetserfarenhet som de ser som mera relevant med tanke på studierna. Nedan presenteras därför först arbetsuppgifter som alumnerna själva sett främst som en källa till inkomst, ofta vid sidan av studierna:

Flera av alumnerna har varit eller är sysselsatta med *kundbetjäning och försäljning* av olika slag. De har arbetat bland annat på café, i butiker, med glassförsäljning, som servitris, som taxichaufför, inom kommunikationsverkets kundservice och på FPA.

Många har också varit eller är sysselsatta med olika typer av *fritidsverksamhet för både barn, unga och vuxna*. Alumnerna nämner bland annat att de fungerar som danslärare eller aerobicinstruktör och leder gymnastikgrupper och träningspass på gym. Flera arbetar eller har arbetat som ledare inom *eftermiddagsverksamheten för barn* (också för barn med specialbehov) och flera har erfarenhet av att vara barn- eller *lägerledare* på läger för barn, unga och familjer, t.ex. Folkhälsans familjeläger.

Flera alumner uppger också att de arbetat antingen mera tillfälligt eller på heltid inom *dagvården*, med *förskoleverksamhet* och vid Folkhälsan inom *barnvården*.

Social- och hälsovård

Majoriteteten av de alumner som besvarat denna förfrågan har, som tidigare nämnts, påbörjat sina studier efter att socialpsykologin frikopplades från utbildningen i socialt arbete och saknar således (med några undantag som nämns nedan) socialarbetarbehörighet. Det här hindrar naturligtvis ändå inte att de har och har haft arbetsuppgifter som på olika sätt utgör eller anknyter till vad som kan räknas till *social- och hälsovård*.

Uppgifter inom *hälsovården* nämns speciellt som kortare arbetserfarenheter vid sidan av studierna. Några av alumnerna har arbetat eller arbetar bland annat inom äldreomsorgen,

som serviceassistent inom handikappvård, på ett boende för personer med funktionsnedsättning, som assistent för funktionshindrade och som vårdare för patienter med minnessjukdomar.

Exempel på arbetsuppgifter (även som heltidsarbete efter avlagd examen) inom sådant som kan betecknas som *socialvård* är: handledare eller ledare på ungdomshem, handledare på barnhem, krisarbetare vid krisjour för unga, krisarbetare vid skyddshem och olika uppgifter inom rehabilitering både för hemlösa och för missbrukare av olika slag samt inom mentalhälsovård.

En alumna med magisterexamen i socialpsykologi arbetar nu som specialplanerare inom svenska social- och hälsovårdstjänster och en annan som barnatillsyningsman, en tjänst hon fick geast efter att hon fått sin magisterexamen.

Arbete med ungdomar och invandrare

Vissa former av arbete med ungdomar (och invandrare) kan också ses som hälso- och socialvård och nämndes därför ovan, men eftersom det här framstår som en ”bransch” som sysselsätter flera av socialpsykologerna från Soc&kom, också efter avlagd magisterexamen, presenteras andra delar av ungdomsarbetet skilt under denna rubrik.

En av socialpsykologerna berättar att hon arbetat som handledare för ungdomar på ett nätforum, medan en annan efter avlagd magisterexamen fått fast anställning som ansvarig ungdomsledare i en kommun i huvudstadsregionen. Ytterligare en uppger att hon nu efter kandidatexamen arbetar med just ”ungdomsarbete”, medan en annan nämner att hon arbetat med unga och med gruppdynamik.

En alumna uppger att hon arbetat med att utveckla socialt ungdomsarbete, både som planerare och ungdomssekreterare och ytterligare en socialpsykolog med magisterexamen har varit anställd i ett par olika projekt för unga med invandrarbakgrund. Hon berättar:

Hösten 2011 fick jag mitt första jobb som handledare för ungdomar med invandrarbakgrund i ett projekt vid ett gymnasium där man försökte stöda invandrarungdomars möjligheter att komma in till gymnasiet och vidare till högskolor. År 2012 blev jag ansvarig för hela projektet.

År 2013 började jag arbeta som projektkoordinator-kurator för Esbo stad. Jag leder ett utbildningsprojekt för arbetslösa unga invandrare (ca 50 personer årligen). Mina arbetsuppgifter är att jag planerar utbildning, stödformer och all verksamhet, fungerar som förman för språklärare och gör upp budget, utbildar personal samt ger kuratorstjänster.

Därtill uppger en alumna att hon arbetar vid Luckan med ungdoms- och invandrarfrågor.

Utbildning och forskning

Både *grundutbildningen* och *universitetsutbildningen* sysselsätter eller har sysselsatt flera av dem som studerat socialpsykologi vid Soc&kom. Flera alumner uppger att de på mera tillfällig basis arbetat inom grundutbildningen som vikarier för klasslärare. Ett par av alumnerna arbetar just nu med att besöka klasser i grundskolan för att utbilda eleverna på specifika områden: Den ena, en socialpsykolog med magisterexamen, är anställd av EHYT ry för att åka runt i skolor och hålla diskussionslektioner med ungdomar angående deras attityder till rusmedel. Den andra, nybliven kandidat, besöker klasser i olika skolor och arbetar med träningsprogram i sociala färdigheter arrangerade av Ung i fokus rf. Ytterligare en alumna nämner att hon arbetat som ledare för ett livsfärdighetsprogram för skolelever.

En av alumnerna har i flera års tid arbetat som timlärare i socialpsykologi vid HU och är nu anställd på heltid som universitetslärare. En annan har vikarierat ett år som assistent i socialpsykologi, medan en tredje nu är anställd som assistent för lärarutbildningen.

Också *forskningsverksamheten* vid Helsingfors universitet och andra universitet (t.ex. Aalto) har sysselsatt eller sysselsätter flera av alumnerna. Flera alumner har mot slutet av sina kandidatstudier arbetat som forskningsassistenter både vid Soc&kom och vid andra enheter inom HU. En alumna nämner att hon arbetat som projektsekreterare vid universitetets forskningsenheter, medan en annan varit anställd som forskare och en tredje är sysselsatt med fundraising för en högskola. En alumna har också medverkat som sekreterare vid en vetenskaplig konferens och en har arbetat vid en av universitetets studiebyråer.

Bland de alumner som besvarat denna förfrågan finns två som för tillfället aktivt bedriver *fortsättningsstudier* inom socialpsykologi med sikte på en doktorexamen¹. Ytterligare en är antagen för fortsättningsstudier med socialpsykologi som biämne, men uppger att bristen på finansiering gjort att studierna för tillfället inte framskrider. En fjärde alumna nämner ett stort intresse för fortsättningsstudier i framtiden.

¹ Av dem som studerat socialpsykologi vid Soc&kom och avlagt magisterexamen i socialpsykologi vid HU under årens lopp har åtminstone två avlagt doktorexamen och minst fyra är nu inskrivna för fortsättningsstudier, om än inte alla i just socialpsykologi.

HR, rekrytering och personalfrågor

HR, dvs. Human Resources, rekrytering och annat arbete med personalfrågor är en bransch som många av alumnerna (11 av 69 eller 16 %) uppger att de antingen sysslar med just nu på heltid eller gör vid sidan av studierna eller har arbetat med tidigare.

En alumn berättar att hon tidigare arbetat deltid vid ett företag som tillverkar produkter för utomhusvistelse för att få in personalfrågor i organisationen. Ett par alumner arbetar som assistenter inom HR och rekrytering och ytterligare fyra alumner uppger att de arbetat eller arbetar med bland annat rekrytering, någon vid en rekryteringsbyrå och en inom ett IT-konsultföretag.

En alumn med magisterexamen i socialpsykologi uppger att hon arbetar som HR specialist inom personlig utveckling i ett stort globalt teknologiföretag och en annan HR specialist berättar så här om sitt arbete vid Paulig Group:

När jag blev utexaminerad magister fick jag arbete vid Paulig-koncernen i Finland som har ca 2000 anställda i 13 länder. Jag anställdes först som HR Trainee och efter ca 5 månader som HR Specialist. Jag arbetar nu som HR Specialist vilket innebär att jag är ansvarig för rekryteringsprocessen och introduktionsprocessen i Finland. Mitt arbete innebär att jag stöder förmännen i rekryteringsprocessen samt planerar hur vi skall rekrytera. Jag gör mycket praktiskt arbete (skriver annonser, läser ansökningar, sköter sommarrekrytering, intervjuar, gör arbetskontrakt etc.) men planerar också hur företagets rekryteringspolitik överlag ser ut i Finland, vilka partners vi använder mm. Inom introduktionsområdet utvecklar jag vår introduktionsprocess, t.ex. ser till att alla får en bra start i arbetet och planerar våra introduktionsdagar etc. Därutöver är jag huvudanvändare av vårt HR-system och fungerar som projektchef för HR-systemprojektet, d.v.s. utvecklar och implementerar diverse HR-processer i systemet. Vårt HR-system är i användning i hela koncernen, även utomlands.

Arbete som konsult och sakkunnig

Barnvårdsföreningen rf, Finlands äldsta barnskyddsorganisation med mångsidig verksamhet för bland annat barn och familjer, har sysselsatt och sysselsätter fortsättningsvis flera av dem som studerat socialpsykologi på Soc&kom. En av alumnerna som besvarat denna förfrågan berättar att hon jobbar vid Barnvårdsföreningen med bland annat gruppverksamhet och uppdrag som sakkunnig inom barn- och familjearbete.

Ett par alumner som valt att kombinera socialpsykologin med andra studier (företagsledning och organisation samt kunskapsledning (eng. knowledge management) som leder till en magisterexamen i ekonomi) arbetar nu bland annat med *konsultuppdrag*. En av dem berättar att hon arbetar inom privata sektorn som kommunikations- och ”change management” konsult, medan den andra beskriver sitt arbete så här:

Jag har 1,5 år arbetat deltid på ett personalkonsulteringsföretag som heter Filosofian Akademia. Vårt företag arbetar för ett bättre arbetsliv som är mera mänskligt men även mer produktivt. I våra kundföretag håller jag skolningar för personal, förmän och ledning om bland annat motivation, kommunikation, interaktion och gruppdynamik, samt ”tankebemästring” (time management). Dessutom är jag med i försäljningsteamet där jag ansvarar för mina egna kunder. Jag har också produktutvecklingsansvar över en skolningsenhet och är med i ett team som utvecklar ett motivationsanalysverktyg (en enkät). Jag har även delat ansvar för rekryteringen till företaget.

PR och marknadsföring, finanser och investering

En av alumnerna uppger att hon tidigare arbetat med PR och Hosting och en annan att hon nu jobbar med marknadsföring. En alumner jobbar som investeringsassistent och en annan, som kombinerat studierna i socialpsykologi med en examen inom ekonomi, arbetar som affärsutvecklare inom finansbranschen.

Uppdrag vid ministerier och i politiska/ideella föreningar och evenemang samt i organisationer med internationell verksamhet

Flera alumner nämner att de *arbetat för ministerier* eller ämbetsverk underställda ministerier. En av alumnerna har arbetat med regeringsprojekt på statsrådets kansli och vid Justitieministeriet. En annan uppger att hon arbetat som kommunikationsassistent vid Justitieministeriet och en tredje att hon haft uppdrag vid Migrationsverket. Ytterligare en alumner arbetar nu som statistiker vid Nylands arbets- och näringsbyrå.

En av alumnerna nämner att hon en tid arbetat som sekreterare för ett politiskt ungdomsförbund och en annan att hon arbetat som projektsekreterare för ett kvinnoförbund. En tredje alumner har erfarenhet av evenemangsarbete på event för beslutsfattare.

En alumner arbetar som verksamhetsledare för tankesmedjan Libera och en annan alumner är sysselsatt inom två olika organisationer inom tredje sektorn, där hon jobbar med internationell verksamhet på olika sätt: inom en av organisationerna har hon som uppgift att planera och förverkliga den internationella verksamheten, t.ex. att utbilda lärare i

specifika frågor och att ge stöd åt föräldrar. Till uppgiften hör också att följa upp och rapportera om projektet till Utrikesministeriet.

En blivande socialpsykolog, som ännu inte trots att hon påbörjat sina magisterstudier tagit ut sina kandidatpapper när hon besvarade denna förfrågan, berättar att hon arbetar som intervjuare för en nordisk organisation som erbjuder internationella utbytesprogram för studenter.

Arbete utomlands

Flera alumner arbetar antingen tillfälligt utomlands eller har flyttat utomlands (flera till Norge och till Kanada). En av alumnerna som fått sina kandidatpapper men ännu inte i praktiken påbörjat magisterstudier i socialpsykologi befinner sig för tillfället i Nepal som volontär i KEPAs (dvs. servicecentralen för utvecklingssamarbete) Etvo-program (dvs. volontärprogrammet i syd) och arbetar där som "forskare" i en barn- och kvinnorättsorganisation. En annan alumner arbetar i Norges motsvarighet till FPA som teamledare för den internationella avdelningen.

En alumner berättar om hur praktik utomlands gett henne en längre anställning:

År 2014 åkte jag på CIMO-praktik till Djibouti, där jag jobbade på IGAD (Intergovernmental Authority on Development) i ett projekt finansierat av finska utrikesministeriet. Ett par månader efter det åkte jag till Kuala Lumpur, Malaysia, för att gå en annan praktik. Efter två månader blev jag anställd och har nu varit här i cirka 8 månader. Jag jobbar i en "social enterprise" som "project manager, impact projects". Det innebär att jag drar en del CSRprojekt, därtill också ett ASEAN brett projekt där vi försöker identifiera entreprenörer med idéer som kan utvecklas till företag som också har en social komponent.

En av alumnerna som besvarat denna förfrågan har flyttat till Kanada och startat ett eget företag. Hennes berättelse återges nedan.

Eget företag

Det är egentligen bara en av alumnerna som uppger att hon grundat ett eget företag som resultat av sina studier. En alumner nämner att hon är sysselsatt med en egen firma i väntan på andra uppgifter och ytterligare två alumner berättar att de funderar på eller kunde tänka sig att starta ett eget företag i framtiden. Så här berättar Charlotte som startat en egen praktik i Kanada:

I början av 2013 flyttade jag till Vancouver, Kanada. Nu jobbar jag som terapeut och egenföretagare. Socialpsykologi finns inte i Vancouver som ett helt studieprogram och många har haft lite svårt att förstå vad jag studerat. Nu har jag istället startat en egen praktik som terapeut. Mina studier i socialpsykologi + långt biämne i psykologi ansågs efter många om och men vara tillräckligt liknande som de lokala terapeutprogrammen vid universitetet, så genom att ta ett par extra kurser kommer jag om några månader att registreras som legitimerad terapeut, vilket var vidareutbildningsriktningen jag hade börjat ta i Finland.

2.1 SOCIALPSYKOLOGI I KOMBINATION MED ANNAT

Byten av studieinriktning

En av avsikterna med denna rapport var att få en bättre uppfattning om i vilken mån ett av målen med Bologna-processen (att underlätta byte av inriktning mellan kandidat- och magisternivån) syns för socialpsykologins del. Svaren på förfrågan visar att majoriteten av dem som avlagt en kandidatexamen i socialpsykologi vid Soc&kom har gått vidare till magisterstudier i socialpsykologi, de allra flesta vid Helsingfors universitet. Av tabell 2 nedan framgår att av dem som besvarat denna förfrågan har drygt en tredjedel avlagt en magisterexamen i socialpsykologi, medan ytterligare 46 % uppger att de åtminstone skrivit in sig och påbörjat eller har för avsikt att påbörja magisterstudierna i socialpsykologi. (Bland dem som påbörjat magisterstudierna finns också några som nu uppger att magisterstudierna blivit och sannolikt kommer att förbli ”på hälft”.)

Tabell 2. Antal och andel alumner som har en kandidatexamen eller avlagt/siktar på en magisterexamen i socialpsykologi och/eller i något annat ämne.

Typ av studier/examen	Antal (f)	Andel (%)
Enbart kandidatexamen	6	9
Påbörjat mag.studier i socpsyk	32	46
Magisterexamen i socpsyk	23	33
Andra mag.studier/-examen	15	22

Notera: den sammanlagda andelen blir mer än 100 eftersom cirka hälften av dem som påbörjat eller slutfört magisterstudier i något annat ämne också påbörjat eller slutfört magisterstudier i socialpsykologi.

Av tabell 2 framgår också att en dryg femtedel av dem som besvarat förfrågan uppger att de har en magisterexamen eller har påbörjat magisterstudier i något annat ämne än socialpsykologi (t.ex. socialt arbete, psykologi eller något magisterprogram vid Svenska handelshögskolan). Av dessa siktar ungefär hälften på att avlägga en magisterexamen i socialpsykologi parallellt med magisterexamen i det andra ämnet. Det är sålunda endast sju, eller ca 10 % av dem som besvarat denna förfrågan, som bytt inriktning så att de efter sin kandidatexamen i socialpsykologi vid Soc&kom har fått eller har för avsikt att få en magisterexamen i ett annat ämne.

Sex av dem som besvarat denna förfrågan och som avlagt en kandidatexamen i socialpsykologi vid Soc&kom har ännu inte påbörjat några magisterstudier (dvs. inte ens skrivit in sig), bland annat för att några precis fått sina kandidatpapper vid tiden för förfrågan. Några av dessa uppger att de funderar på magisterstudier i socialpsykologi eller något annat ämne, medan en nu funderar på yrkeshögskolestudier. Endast en av dessa sex alumner berättar att hon efter sin kandidatexamen arbetat heltid och hon uppger inga avsikter att fortsätta studera.

Några alumner som kombinerat studier i socialpsykologi med studier i andra ämnen har nämnts tidigare i rapporten, men nedan beskrivs ytterligare några kombinationer.

Socialpsykologin som ett sätt att byta inriktning i arbetslivet

Till dem som byter eller kompletterar sin studieinriktning hör också studenter som kommit till socialpsykologin för att ändra inriktning i arbetslivet eller bredda sina möjligheter på den framtida arbetsmarknaden. Förutom att någon av alumnerna som besvarat denna förfrågan bytt huvudämne från ett annat ämne på Soc&kom under studiernas gång har ett par av alumnerna som besvarat denna förfrågan kommit till Soc&kom med en färdig eller så gott som färdig magisterexamen i ekonomi, medan ytterligare två övergått till studier i socialpsykologi efter flera år på arbetsmarknaden med en helt annan inriktning och andra studier i bagaget. Socialpsykologin i kombination med annan yrkeserfarenhet eller andra studier ger stora förhoppningar för framtiden, både bland alumner som befunnit sig länge på arbetsmarknaden och bland dem som nyss slutfört sina kandidatstudier. Så här berättar en av alumnerna som påbörjade sina studier vid Soc&kom efter flera års arbetserfarenhet:

Min arbetsplats var hotad och jag började då söka nya jobb. Sökprocessen var ändå inte så lyckad, vilket jag tror att främst beror på min ålder, inte på mina studier. Jag påbörjade mina studier [i socialpsykologi] för att hitta ett nytt arbetsfält och nya uppgifter. Jag tror fortfarande att

studierna ska hjälpa mig att hitta ett nytt jobb och vara till en fördel, kanske t.o.m. den avgörande faktorn för en person i min ålder. Det man lär sig inom socialpsykologin och de synvinklar som socialpsykologin öppnar är viktiga och till nytta i arbetslivet oberoende av uppgift. Som en bonus av studierna vid Soc&kom blev jag också tryggare i att använda min svenska. (Alumn A)

Socialpsykologi i kombination med psykologi och som en väg till arbete som terapeut

Allt sedan socialpsykologin blev ett ämne frikopplat från socialarbetarutbildningen har det funnits studerande som haft ett starkt intresse för psykologin som ämne. En del studenter har sökt sig vidare för att komma in på studier som ger behörighet som *psykolog* och många har visat intresse för möjligheten att läsa psykologi som ett biämne. Av de alumner som besvarat denna förfrågan är det tre som efter sin kandidatexamen i socialpsykologi, och biämnestudier i psykologi, sökt sig vidare till magisterstudier i psykologi, en i Åbo, en i Helsingfors och en i Joensuu. Alla betonar att de upplever kunskaperna i socialpsykologi som viktiga också i sina fortsatta studier eller i arbetet som psykolog:

Studierna har hjälpt mig att orientera mig teoretiskt så att jag har kunnat planera vad jag vill specialisera mig på. Jag upplever just den gedigna teoretiska grunden som det allra viktigaste. Särskilt de lite bredare idéhistoriskt inriktade och klassikerbetonade kurserna har varit otroligt givande. (Alumn B)

Jag har verkligen haft nytta av mina studier i socialpsykologi och tycker att det borde finnas flera kurser i socialpsykologi inom studierna i psykologi vid Helsingfors universitet. Båda ämnena skulle gynnas av varandra. Speciellt inom det kliniska fältet (speciellt i psykiatri) inom psykologin uppskattas studier i socialpsykologi. (Alumn C)

Jag har psykologutbildning och arbetar som psykolog men jag har nytta av mina studier i socialpsykologi och andra psykologer tycker att studierna i socialpsykologi syns i mitt sätt att tänka. Som psykolog har man nytta av allt som hjälper en att tänka på saker och omständigheter ur olika synvinklar. (Alumn D)

En magisterexamen i socialpsykologi ger behörighet till vidareutbildning till *terapeut*. Förutom Charlotte i Kanada som nu är på väg att bli behörig terapeut (se ovan), nämner två

av alumnerna med magisterexamen i socialpsykologi att de påbörjat studier i psykoterapi och har för avsikt att utbilda sig till psykoterapeut. Också i arbetet som terapeut har studierna i socialpsykologi varit till glädje:

Jag tycker att det har varit en utmärkt utbildning och en kritisk lins som jag märker att är mycket skarpare för mig än många andra terapeuter. Att ha förmågan att se på saker som gruppdynamik, kulturell tillhörighet och hur diskurser påverkar möjligheter, normer, tabuer etc har varit oerhört givande i mitt klientarbete. (Alumn E)

Socialpsykologer med behörighet som socialarbetare eller i socialarbetaruppgifter

Också bland dem som besvarat denna förfrågan och som kommit in till socialpsykologin efter att den blivit ett ämne med separat intag som inte utgör en del av socialarbetarutbildningen finns fyra personer som fått socialarbetarbehörighet, antingen genom att byta till magisterstudier i socialt arbete efter kandidatstudierna i socialpsykologi eller som via huvudämnesbyte (från socialt arbete till socialpsykologi) fått behörigheten redan på kandidatnivå eller gjort parallella studier i socialt arbete och socialpsykologi ända upp till magisternivån. Därtill har förfrågan besvarats av fyra personer som påbörjat sin utbildning i socialpsykologi när den ännu var en del av socialarbetarutbildningen. Av dessa åtta socialpsykologer med socialarbetarbehörighet har nu sex en tjänst som socialarbetare (inom psykiatri, hos polisen, inom barnskyddet och i vuxensocialarbete) och två har för närvarande en tjänst som skolkurator.

Utöver dessa socialpsykologer med formell socialarbetarbehörighet uppger fyra alumner att de haft tillfälliga anställningar som (obehöriga) socialarbetare och som skolkurator. Sålunda har sammanlagt tolv (eller 17 %) av alumnerna som besvarat denna förfrågan erfarenhet av att arbeta som, dvs. med titeln, socialarbetare. Flera av dem väljer att betona vilken nytta de haft av sina studier i socialpsykologi just i arbetet som socialarbetare:

Studierna i socialpsykologi har även varit mycket viktiga i mitt yrke som socialarbetare. (Alumn F)

Jag tycker att jag haft mycket nytta av mina studier i arbetslivet. I både mitt arbete inom barnskyddet och i mitt nuvarande arbete med utvecklingsprojekt har jag haft stor nytta av utvecklingspsykologiskt kunnande. (Alumn G)

Jag tycker att studierna i socialpsykologi troligen har påverkat mitt tänkande mera än vad studierna i socialt arbete har gjort. Jag märker detta till exempel på jobbet med unga, att bl.a. motivationsteorier och olika psykologiska faktorer i de ungas liv mycket påverkar deras val, deras förmågor och attityder till hur de lever sina liv. Jag känner att det stöd som vi som arbetar med dem borde kunna ge dem är just att kunna stöda deras känsla av förmåga så att de känner sig kapabla/kunniga och inser att de faktiskt själva kan göra skillnad i sitt liv. (Alumn H)

Jag tycker att jag har haft en stor nytta av studierna i socialpsykologi i mitt arbete. Vi samarbetar såklart mycket med mentalvårdsbyråer och psykiatrin och jag anser att samarbetet där fungerat bättre pga studierna i socialpsykologi. Jag läste också ganska mycket arbets- och organisationspsykologi, vilket jag har kunnat dra nytta av då jag fungerat i förmansposition. Socialpsykologin och socialt arbete går hand i hand i den här branschen och en bredare kunskapsbas är alltid till fördel när jag som socialarbetare möter föräldrar och barn i svåra situationer. Ett socialpsykologiskt perspektiv kan ge andra synvinklar, idéer, arbetsredskap mm. Ett område som har visat sig vara väldigt viktigt är kunskap om psykisk ohälsa. (Alumn I)

Visst tycker jag att jag har haft nytta av socialpsykologin, de kompletterar varandra med socialt arbete då man jobbar inom barnskyddet eller också här inom polissocialarbete. (Alumn J)

Som tidigare i rapporten framgått hörde socialpsykologin vid Soc&kom tidigare till socialarbetarutbildningen. Följaktligen finns det på arbetsmarknaden en hel del behöriga socialarbetare som haft socialpsykologi som huvudämne i sin utbildning. Om en del av dessa finns uppgifter om arbetsplats att tillgå, inte minst tack vare den alumnverksamhet som socialpsykologin vid Soc&kom bedrivit. Kort kan konstateras att många av dessa i dag arbetar som just socialarbetare på olika områden, men också dessa äldre alumner uppvisar en bredd i hur de placerat sig: bland annat som barnatillsyningsman, som skolkurator och chef för kuratorstjänster, som utbildningsplanerare och studiesekreterare, som krisarbetare, som personlig handledare och rehabiliteringsplanerare, i rekryteringsbranschen, som lärare på andra stadiet och vid universitet samt i olika uppgifter inom tredje sektorn.

2.2 SAMMANFATTNING: HUR PLACERAR

SIG SOCIALPSYKOLOGERNA I ARBETSLIVET?

Även om syftet med denna rapport inte i första hand var att erbjuda exakta statistiska uppgifter om i vilken bransch de utexaminerade socialpsykologerna befinner sig är det möjligt att närmare granska var alumnerna från Soc&kom befinner sig i arbetslivet just nu. I tabell 3 nedan ingår enbart alumner som verkar befinna sig i arbetslivet någorlunda stadigvarande (trots att flera samtidigt har pågående magisterstudier) och sålunda kan sägas ha hittat "sin plats" åtminstone för tillfället. Bland dessa ingår också alumner som just nu befinner sig på moderskapsledighet men som uppger att de har en stadigvarande arbetsplats.

Tabell 3. *Antal och andel alumner som befinner sig någorlunda stadigt i arbetslivet, enligt "bransch".*

Bransch	Antal (f)	Andel (%)
HR, rekrytering och personalfrågor	8	20
Socialarbetare	6	15
Övrig social- och hälsovård	5	12
Ungdomar och invandrare	5	12
Försäljning/marknadsföring/finansiering/investering	4	10
Statliga ämbetsverk och bolag	3	7
Övriga org. inom tredje sektorn	3	7
Utbildning och forskning	2	5
Skolkurator	2	5
Psykolog	1	2
Eget företag/terapeut	1	2
Tankesmedja	1	2
Internationella samarbetsprojekt	1	2
Summa	41	ca 100

3 ARBETSLÖSHET BLAND ALUMNERNA

En av avsikterna med den förfrågan som gjorts och som ligger som grund för denna rapport, var att få en uppfattning om i vilken mån arbetslöshet varit ett problem bland dem som utexaminerats från Soc&kom med socialpsykologi som huvudämne efter att ämnet skildes från socialarbetarutbildningen. Frågan som ställdes lød i all enkelhet: "Har du varit arbetslös? (Hur länge i så fall?)". Frågan kan naturligtvis tolkas på olika sätt. Någon kanske tänker på formell arbetslöshet, dvs. att man officiellt anmält sig som arbetslös, medan någon annan kanske tolkar frågan som att man helt enkelt saknat arbete då man önskat ha ett sådant. Av de 69 personer som besvarat förfrågan väljer hur som helst 60 eller cirka 87 % att besvara frågan nekande. Dessa upplever inte att de varit arbetslösa. Också bland dem som besvarat frågan jakande (9 personer eller cirka 13 %) finns personer som samtidigt haft tillfälliga arbetsuppgifter eller valt att använda tiden för studier. Ett par av de alumner som fortsatt med fortsättningsstudier uppger att de varit arbetslösa från ett halvt till ett år innan de beviljats en doktorandplats eller stipendium för att fortsätta med doktorsstudier. Alla övriga som uppger att de varit arbetslösa uppger att det handlat om kortare perioder, från ett par veckor till några månader. En av dem som besvarat förfrågan uppger att hon är arbetslös för tillfället efter att hennes tidigare kontrakt precis tagit slut.

Arbetslöshet verkar sålunda inte vara något större problem bland dem som besvarat förfrågan. Samtidigt är det bra att minnas att en relativt stor del av dem som besvarat förfrågan fortfarande håller på med magisterstudier och sålunda ännu inte har försökt få ett heltidsarbete som färdiga socialpsykologer. De flesta av dem har dock uppenbarligen lyckats få, också för utbildningen relevanta, arbetsuppgifter vid sidan av studierna i den mån de så önskat.

4 ALUMNERNAS TANKAR OM NYTTAN AV STUDIerna I SOCIALPSYKOLOGI

Som en så kallad bonusfråga tillfrågades alumnerna om huruvida de anser att de haft nytta av sina studier i socialpsykologi. Några valde att i all korthet besvara frågan med ett ja, medan andra närmare beskrev hur de upplevt att studierna varit till nytta. Många beskriver hur studierna förändrat deras sätt att se på världen och deras förståelse av hur individen och samhället fungerar. Flera lyfter sålunda fram att deras tänkande utvecklats och att de blivit mera kritiska, något som är till glädje både privat och i arbetslivet:

Jag har haft oändlig nytta, jag har lärt mig förstå världen. (Alumn K)

Jag har haft nytta av studierna till stor del ifråga om ett mera kritiskt tänkande och ett mer vidgat sätt att se på världen och olika sammanhang. Universitetsstudierna har även bidragit till en större förståelse för olik tänkande inom samhället och bland andra människor, även att ifrågasätta auktoritetspersoner och inte ta allting för givet som en högre instans lär ut. (Alumn L)

Särskilt teorin om anknytning har påverkat hur jag nu ser på växelverkan med både barn och i vuxna parrelationer. Även kurserna om identitetsbyggande har format hur jag ser på den samtida människan och jag har haft nytta av tänkesättet bl.a. under min praktik med ungdomar, men också då jag försökt förstå samhälleliga trender i identitetsbygge. Under studierna har jag införlivat ett socialkonstruktionistiskt perspektiv som jag tror att är till nytta i arbetslivet under möten och i diskussioner då man ska förstå olika ståndpunkter. (Alumn M)

Studierna i socialpsykologi och psykologi har en viktig plats i mitt hjärta och de har varit mycket betydelsefulla för mig. Jag upplever att jag tack vare dessa studier fått ett bredare perspektiv på samhällsfenomen, kulturer och människors beteenden. Studierna har gett mig en stark teoretisk grund och hjälpt mig att utveckla ett mera kritiskt och reflekterande sätt att tänka. De har på olika sätt influerat det mesta jag gjort både yrkesmässigt och privat under de sista tio åren. (Alumn F)

Det är svårt att beskriva hur stor nyttan varit, för att den har varit så oerhört stor. Utan utbildningen skulle jag aldrig kunna vara så bra på mitt arbete som jag är. Utbildningen har varit grunden till all min förståelse om människan, samhället och vetenskapen. Allt detta är en

förutsättning för att jag ska kunna lära mig ännu mera, och för att kunna jobba med det jag gör. Hela socialpsykologiutbildningen har varit till otroligt stor nytta. Den experimentella socialpsykologin har gett en bra "databas" med socialpsykologiska experiment, som är till stor fördel då man workshoppas med människor om t.ex. deras gruppdynamik. Den senare delen av utbildningen (den sociologiska och kritiska) har gett en reflektiv förmåga som har varit värdefullare än vad jag någonsin kunnat tänka mig. Att kunna ifrågasätta idéer, diskurser och paradigmer är grunden för att kunna göra någon som helst vettig förändring i organisationer (både i kundföretag och det egna). Att förstå språkliga, kulturella och maktrelaterade element är essentiellt för att kunna förstå komplexiteten i organisationer. (Alumn N)

Några alumner uttrycker att de känner eller har känt en viss oro kring hur de ska kunna omsätta teori i praktik och vilka arbetsplatser de utifrån sina studier i socialpsykologi kan söka:

Det känns ju som att jag personligen lärt mig mycket och det är ju förstås till nytta, men samtidigt ifrågasätter jag nu om jag faktiskt ska gå vidare och bli magister i socialpsykologi då det inte känns som att jag lyckas överföra det jag lärt mig till något konkret. (Alumn O)

Problemet med att ingen riktigt vet vad man kan eller var man platsar finns där, och har varit jobbigt speciellt då jag flyttade till ett ställe utan magisterprogram i socialpsykologi. (Alumn E)

Det jag främst upplevt som negativt med studierna har varit osäkerheten ifråga om jobb möjligheter efter examen. Eftersom man inte blir "behörig" som någonting har andra banor ibland varit lockande. (Alumn P)

Samtidigt är det flera som ser hoppfullt på sina möjligheter i arbetslivet just tack vare bredden i socialpsykologin:

Socialpsykologin genomsyrar allting... Och man har nytta av socialpsykologiskt tänkande hela tiden då man vill förstå människor, grupper, arbetsliv, familjer och sitt eget agerande. Det här verkar vara något som uppskattas inom ett flertal branscher och för mig känns det som att arbetsuppgifterna är väldigt breda. Jag har fått intrycket av att det är kombinationen av ens arbetserfarenhet, intressen och sedan

utbildning som är avgörande...så det VERKAR vara positivt att socialpsykologin är ett så brett ämne. Den kompetens den ger är ju sådant man behöver över allt. Man kan liksom sträcka sig åt så många håll och inom olika ämnen. Jag är positivt inställd. (Alumn Q)

Jag har haft stor nytta av mina studier i just socialpsykologi. I det stora hela är politices-papper väldigt uppskattade och öppnar ett väldigt stort antal dörrar till en mångfald arbetsplatser. Vidare är just socialpsykologi användbart på så många olika områden, bland annat för att skapa strategier och reformer och i utvärderingen av dem, något som både staten, tredje sektorn och privatsektorn gör i mängder. Socialpsykologi möjliggör så mycket, det är att välja och vraka – allt som berör fördomar och hur man bekämpar dem, gruppdynamik, förnyelse i olika former, politiska kampanjer, marknadsföring, mänskliga rättigheter, HR, välmående i olika former. Jag har aldrig känt annat än möjligheter i den breda floran av alternativ som socialpsykologin öppnar. (Alumn R)

Alumner som redan befinner sig mer eller mindre varaktigt i arbetslivet ger också alldeles konkreta exempel på hur studierna är till nytta i arbetet:

Socialpsykologin har gett mig jättebra förutsättningar på arbetsmarknaden. Socialpsykologi värdesätts högt och socialpsykologisk kunskap kan tillämpas på nästan vad som helst. Själv upplever jag att det främst kommer till bruk i positionen som förman, i lösning av konflikter och problem samt i klientarbete och arbete med grupper. (Alumn S)

I fråga om att samarbeta med en organisation i en annan del av världen har jag haft hjälp av ett socialpsykologiskt tänkande när det gäller att reda ut konflikter inom samarbetsorganisationen och att fundera på hur det är strategiskt att framlägga ärenden/planera samarbetet. (Alumn G)

Jag tycker att socialpsykologi är en jättebra bas för HR-uppgifter. (Alumn T)

De flesta som arbetar inom HR har ofta en ekonomi-utbildning. Jag anser verkligen att jag har nytta av att se på saker ur ett annat perspektiv - d.v.s. gruppen i helhet och personperspektiv. Senast igår påpekade min kollega att det är bra att det finns personer med socialpsykologiutbildning inom HR - sådana som kan se lite längre än ekonomi och siffror. I

praktiken så anser jag att socialpsykologin hjälper mig i rekryteringsprocessen och speciellt i intervjusituationen. Att kunna läsa människor, förstå vad som motiverar den anställda etc. är viktigt. Motivation är enligt mig en av de viktigaste faktorerna när man anställer personer. Att ha en socialpsykologisk utbildning, hjälper också att förstå personal och på basis av det utveckla introduktionsprocessen. Det att vi anställer nya personer rätt ofta, lägger krav på oss som arbetsgivare att se till att de nyanställda får en bra start hos oss, att de känner sig välkomna och motiverade för att göra sitt bästa. Det tror jag att socialpsykologin har hjälpt mig att inse. (Alumn U)

Några alumner nämner "tips" för hur man lättare kan placera sig i arbetslivet, till exempel tips om hur aktivitet vid högskolan under studiernas gång kan vara till hjälp:

Jag fick i arbetsintervjun frågan om varför de ska anställa en socialpsykolog, jag svarade ungefär: "Eftersom jag förstår individen och hans egna problem i sin egen kontext, samt samhället i stort". För att jag jobbat med människor innan och varit ämnesföreningsaktiv (Studorg och Borderline) fick jag tjänsten. (Alumn V)

Tack vare min praktik som forskningsassistent kom jag med i olika projekt och fick två nya arbetskontrakt vid HU. (Alumn W)

Också tips om hur valet av biämnestudier eller en viss fördjupning kan komma att påverka senare ges:

Nyttan av socialpsykologi, tycker jag, ligger i förståelsen för utveckling, hur omgivningen formar vårt psyke och beteende (jfr anknytning). Vi är determinerade av vår omgivning, men inte så att vi inte skulle kunna ändra på den. Därför tycker jag också att den socialpsykologiska kunskapen allra bäst lämpar sig för arbete med barn och familjer. Med tanke på mina egna erfarenheter så är studier i socialt arbete att rekommendera eftersom de kan hjälpa vid anställning till olika yrken inom socialbranschen (jobb med t.ex. invandrare, barn/familjer med problem etc). Jag upplever att alla samhällsvetenskaper breddar och fördjupar den socialpsykologiska kunskapen eftersom de alla på sitt sätt speglar människans förståelse och agerande i samhället och historien. (Alumn X)

Jag skulle vilja rekommendera att studerande i socialpsykologi även tar kurser i arbets- och organisationspsykologi eller företagsledning och organisation. Denna tillämpade socialpsykologi har hjälpt mig att bygga en bro mellan den teoretiska förståelse jag fått i socialpsykologi med praktiska situationer och sammanhang som uppkommer dagligen i alla människors vardag. (Alumn N)

Socialpsykologi är ett brett ämne där man kan "specialisera" sig i väldigt mycket. Själv hittade jag via Soc&kom och socialpsykologin (samt tack vare biämnet på Hanken) intresset för HR, den bransch jag nu arbetar i. Jag är jättenöjd att jag valde att studera socialpsykologi. (Alumn Y)

Jag har nu speciellt i samband med magisterstudierna hittat mitt intresseområde inom hälsofrågor. Jag har insett hur man konkret kan kombinera teorier med metoder och på det sättet skapa förändring i beteende. (Alumn Z)

Metodstudierna har också visat sig komma till användning:

Jag har lärt mig mer om mänskligt beteende och studierna har dessutom stärkt min förmåga till kritiskt tänkande, framför allt genom att erbjuda kvalitativa ansatser som stöd till min relativt kvantitativa bakgrund inom ämnet finansiell ekonomi. (Alumn Å)

Jag har haft mycket stor nytta av mina studier, i arbetslivet men också privat. Personligen har jag också gagnats av att jag under studierna fattade tycke för kvantitativa metoder. Det har hjälpt att få jobb alldeles konkret. (Alumn Ä)

I mitt arbete behövs framför allt en förståelse för spelreglerna i socialt umgänge: om motiv, sätt att leda, grupprocesser, självstyrning, organisationspsykologi m.m. Dessutom har åtminstone kurserna i statistik varit till nytta i mitt jobb. (Alumn A)

En handfull av dem som besvarat denna förfrågan ställer sig mer tveksamma till vilken nytta de haft av sina studier i socialpsykologi. Speciellt nämns osäkerhet kring nyttan av viss teori och att de hittills haft arbetsuppgifter som de inte upplever att kräver en examen i socialpsykologi.

5 FÖRSLAG TILL UTVECKLING OCH SAMMANFATTNING

Alumnerna ombads inte denna gång peka på speciella utmaningar på arbetsmarknaden eller ge respons på utbildningen som sådan, information som i sig kunde vara till hjälp både i utvecklingen av utbildningen och för blivande socialpsykologer. Utöver betänkligheterna kring hur man som socialpsykolog ska placera sig i arbetslivet nämns ändå också vissa andra problem. En alumn nämner svårigheter att komma vidare i rekryteringsbranschen och en annan att hon haft svårt att ta sig in i HR-branschen trots att de båda har en magisterexamen i socialpsykologi.

Övergången från kandidatstudierna på Soc&kom till magisterstudierna i socialpsykologi vid HU nämns också av några alumner. Ett närmare samarbete mellan de två enheterna efterlyses så att informationsgången förbättras, studenterna känner större samhörighet med den nya enheten i magisterskedet, studenterna kan göra mångsidiga ämneskombinationer och vissa byråkratiska problem kunde åtgärdas. Ett konkret önskemål är också att arbetspraktiken kunde flyttas till magisterstudierna och sålunda i högre grad utgöra en inkörsport till arbetslivet i och med att praktiken kommer närmare själva utexamineringen till magister.

Av den här rapporten har det framgått, i likhet med tidigare rapporter om hur socialpsykologer placerar sig i arbetslivet, att socialpsykologerna från Soc&kom placerar sig i många olika uppgifter på många olika områden efter avslutade studier. En klar majoritet av dem som påbörjat sina studier i socialpsykologi sedan år 2004 och fått en kandidatexamen med socialpsykologi som huvudämne har fortsatt med magisterstudier, de flesta i just socialpsykologi. En femtedel av de alumner som bidragit till den här rapporten har ändå valt att (ofta i kombination med socialpsykologi) studera något annat i magisterskedet, så som exempelvis socialt arbete, psykologi, företagsledning och logopedi. Parallellt med och efter avslutade studier arbetar socialpsykologerna med bland annat olika former av social- och hälsovård, med ungdomar och invandrare, inom utbildningssektorn på olika nivåer, inom HR och rekrytering, som sakkunniga och konsulter, som psykologer och terapeuter, vid ämbetsverk, i organisationer och inom föreningar. Vägarna ut i arbetslivet är alltså många och varierande och också valet av biämnena kan komma att få betydelse för hur man placerar sig i arbetslivet. Det finns ändå ingen ämneskombination som garanterar en viss karriär eller som på längre sikt utesluter någon annan. Av 69 alumner är det endast två som nämner att de har erfarenhet av ett halvt års till ett års arbetslöshet. Några nämner kortare perioder av arbetslöshet, men de flesta verkar ha hittat meningsfulla arbetsuppgifter både under och efter studierna och majoriteten av dem som bidragit till rapporten ser med tillförsikt på sina framtida arbetsmöjligheter. Alumnerna från socialpsykologin på Soc&kom är nöjda med sina studier och många vittnar om att studierna hjälpt dem att

utvecklas som individer, att deras syn på samhället förändrats och att studierna har varit och är till nytta i arbetslivet.

Frågorna som ställdes och som ligger som grund för den här rapporten hade naturligtvis kunnat vara betydligt mer omfattande och mångsidiga. Det finns mycket information som kunde vara av intresse, t.ex. mera strukturerad information om biämnesstudier, om utmaningar i arbetslivet och om upplevelserna av studiernas upplägg. Samtidigt är det en stor förmån att på kort tid få svar av över 80 % av dem som utexaminerats under de senaste åren. Det hade knappast varit möjligt på så kort tid om frågorna varit långt flera till antalet. Dessutom kan alumnernas mångsidiga berättelser om sin syn på nyttan av studierna nu ses som självvalda och uppriktiga eftersom de inte är ett resultat av några ingående frågor om saken. Mot bakgrund att den ursprungliga avsikten med förfrågan inte var att skriva någon rapport, utan att samla information som underlag för framtida beslut, är det glädjande att se vad som kan åstadkommas på kort tid med hjälp av de sociala medierna. Med goda kontakter till en stor del av våra alumner är det dessutom lätt att fortsätta samla information i framtiden.

SLUTORD

En närmare granskning av ämnets egen statistik och de senaste årens studieresultat samt alumnernas berättelser visar att socialpsykologin nu verkar ha lyckats skapa sig en profil där det som studierna erbjuder allt bättre stämmer överens med studenternas förväntningar, intresseorienteringar och förmågor. En ökande andel av de studenter som tas in fullföljer sina kandidatstudier och en allt högre andel fortsätter med magisterstudier i socialpsykologi vid HU. Uppgifterna från alumnerna antyder att övergången från kandidat- till magisterskedet fortsättningsvis kunde utvecklas, men framför allt krävs goda lärar- och handledarresurser på svenska i så väl kandidat- som magisterskedet av studierna för att den gynnsamma utvecklingen ska kunna fortgå. Socialpsykologerna från Soc&kom verkar bli allt mer kapabla att skapa sina unika studievägar och ämneskombinationer vilket i sin tur bidrar till att de småningom kan vara med och skapa och forma sina framtida arbetsplatser utifrån egna intressen. Redan nu placerar sig dessa samhällsvetare på en mängd olika områden och på så sätt bidrar utbildningen till att det både nu och i framtiden finns svensk- och tvåspråkig expertis inom social-, hälso-, familje-, invandrar- och personalrelaterade frågor.

Min förhoppning är att den här rapporten ska vara till glädje för alla dem som utexaminerats från socialpsykologin på Soc&kom de senaste åren och för alla dem som studerar flitigt för att småningom utexamineras. Jag hoppas att rapporten visar att vägarna och möjligheterna är många och att framtiden ter sig ljus också om vägen inte är klart utstakad och synlig när man inleder eller är i mitten eller t.o.m. i slutet av sina studier. Själv landade jag som nybliven student i tiderna på Soc&kom, vilket inte var den högskola jag hade siktat på. Jag trivdes från första stund med atmosfären och studierna och kom att stanna längre än jag någonsin kunnat ana. Småningom efter studierna erbjöds jag arbetstillfällen som timplärare och som fackgranskare, uppdrag som vid tidpunkten kändes stora och svåra och ingalunda självklara. De uppdragen ledde vidare till andra uppdrag som lett till dagens uppdrag, ett universitetslektorat. *Bättre lyss till den sträng som brast än att aldrig spänna en båge* är uppmuntrande ord som den person som huvudsakligen byggt upp socialpsykologin vid Soc&kom, professor emerita Airi Hautamäki, gett mig som väggkost i egen skap av kollega och mentor. Det är ord som hjälpt mig att våga språnget och ord som jag gärna ger vidare till dig.

KÄLLOR

Greenberg, J., Schmader, T., Arndt, J., & Landau, M. (2015). *Social psychology. The science of everyday life*. New York: Worth publishers.

Helkama, K. (2003). Sosiaalipsykologian arvot ja identiteetti 40 vuoden perspektiivistä. I T. Seppälä (red). *40 vuotta sosiaalipsykologian identiteettiä etsimässä*, 3-53. Helsingfors: Socialpsykologiska institutionen vid Helsingfors universitet.

Helkama, K., Myllyniemi, R., & Liebkind, K. (2000). *Socialpsykologi. En introduktion*. Malmö: Liber.

Hodgetts, D., Drew, N., Sonn, C., Stolte, O., Nikora, L. W., & Curtis, C. (2010). *Social psychology and everyday life*. Houndmills: Palgrave Macmillan.

Olakivi, A. (2008). *Selvitys vuosina 2002-2006 Helsingin yliopiston sosiaalipsykologian laitokselta valmistuneiden maistereiden työhön sijoittumisesta*. Helsingfors: Socialpsykologiska institutionen vid Helsingfors universitet.

Smith, E.R., Mackie, D. M., & Claypool, H. M. (2015). *Social Psychology*. 4th ed. NY: Psychology Press.

Starck, C. (2013). *Examen och yrke. Registeruppgifter om magistrar som studerat vid Svenska social- och kommunalhögskolan och utexaminerats från Helsingfors universitet 2000-2009*. Helsingfors: Svenska social- och kommunalhögskolan vid Helsingfors universitet.

SSKH Notat 1998

SSKH Reports and Discussion Papers 1998

1/98

Åsa Rosengren och Gunborg Jakobsson

Äldreomsorgen i Norden – med exempel från Herlev, Jakobstad, Sandefjord och Stockholm. Nordiska modellkommunprojektet NOVA.

2/98

Gunborg Jakobsson och Åsa Rosengren

Kartläggning av äldreomsorgen i fem nordiska kommuner. Herlev, Akureyri, Jakobstad, Sandefjord och Katarina-Sofia socialdistrikt, Stockholm. Nordiska modellkommunprojektet NOVA.

3/98

Susanne Jungerstam-Mulders

Extreme Right-wing Parties: Ideological, Protest or Racist Parties.

4/98

Kjell Andersson

Näringsutvecklingen i sydvästra Finlands skärgård 1985–1995. Tolv kommuner i ljuset av offentlig statistik.

5/98

Elina Vuola

Between the State and the Church – Nicaraguan Women's Reproductive Rights and the Promotion of Human Rights in the Finnish Development Cooperation.

6/98

Jouni Pirttijärvi

Indigenous Peoples and Development in Latin America.

7/98

Liisa Laakso, Iina Soiri and Zenebework Tadesse with Konjit Fekade

In Search of Democratic Opposition Constraints and Possibilities for Donors' Support in Namibia and Ethiopia.

SSKH Notat 1999

SSKH Reports and Discussion Papers 1999

1/99

Mika Helander

Publications on Ethnic Relations in Finland 1991–1996.

2/99

Leo Granberg, Erland Eklund and Kjell Andersson

Rural Innovation and Environment: New Development Paths in the Finnish Countryside?

3/99

Åtta studier i nya och gamla mediemarknader.

Arbetsrapport från kursen i medieekonomi vid Svenska social- och kommunalhögskolan vid Helsingfors universitet våren 1999.

4/99

Viveca Ramstedt-Silén

Riksdagsutskott eller kvinnoförening? Det kvinnliga nätverket i Finlands riksdag.

SSKH Notat 2000

SSKH Reports and Discussion Papers 2000

1/2000

Silka Koskimies

Experiences of Ethnic and Racial Discrimination in Finland. A presentation of NEON material, 1998-1999.

2/2000

Helena Blomberg & Christian Kroll

The Support For The Scandinavian Model In A Time Of Cuts:
Attitudes In Finland

3/2000

René Lindqvist, ohjaaja Ullamaija Kivikuru

Mainonta Suomen kansallisilla kaupallisilla tv-kanavilla verrattuna lakiin televisio- ja radiotoiminnasta

4/2000

Mikael Blomberg

På kurs: vem, vad, var och varför? Svenskt kursdeltagande och önskemål om verksamhetens inriktning vid huvudstadsregionens vuxenutbildningsinstitut.

5/2000

Kjell Andersson, Erland Eklund & Leo Granberg

Turism, naturutnyttjande och innovationer i tre kommuner: en fältstudierapport

6/2000

Matti Similä

Migrants and Ethnic Minorities on the Margins: Report for Finland (MEMM-report to CEMES)

7/2000

Kim O.K. Zilliacus

Setting up a Nordic/Australasian Comparative Design: Similarities and Differences Revisited

SSKH Notat 2001

SSKH Reports and Discussion Papers 2001

1/2001

Kim O.K. Zilliacus

An Introduction to Political Culture as a Basis for Opinion Formation

2/2001

Kim O.K. Zilliacus

Electoral Fortunes and Dilemmas: The Development of the Green and the Left-Wing Alliance

3/2001

Kim O.K. Zilliacus

Modern vs. Postmodern Politics: Theoretical Perspectives

4/2001

Kim O.K. Zilliacus & Niilo Kauppi

Postmodern Politics and New Communication Technologies: A Theoretical Framework

Social work in Europe: Challenging Racism

A Documentation of a Pilot Training Course within the Leonardo da Vinci Project "Developing a Common European Framework for Anti-Racist and Anti-Oppressive Practice for the Social Professions" at the Swedish School of Social Science, University of Helsinki, 29-31 March 2000

6/2001

Ilse Julkunen

Social and Material Deprivation among Unemployed Youth in Northern Europe

7/2001

Christian Kroll & Helena Blomberg

Different levels of policy change: A comparison of the public discussion on social security in Sweden and Finland.

8/2001

Helena Blomberg & Christian Kroll

Kommunerna och välfärdsopinionen – Attitydutvecklingen bland befolkning och kommunala eliter beträffande välfärdstjänsterna under 90-talet.

9/2001

Christian Kroll & Helena Blomberg

Förändringar i synen på arbete och arbetslöshet i Finland och Sverige under 1990-talet.

SSKH Notat 2002

SSKH Reports and Discussion Papers 2002

1/2002

Eini Pihlajamäki, Mirjam Kalland & Gun Andersson

Det finlandssvenska kompetenscentret inom det sociala området.

Verksamhetsplan 2002.

Rapport över en planeringsprocess åren 2000–2001.

2/2002

Forskningsrapport: Forskningsmetodik 2 hösten 2001.

En mångsidig public service-kanal

FSTs digitala program två månader efter kanalstarten.

3/2002

Kaj Björni, Erland Eklund, Stefan Sjöblom & Charlotta von Troil

Regionala strukturer och regionalpolitik – den finlandssvenska problematiken

SSKH Notat 2003

SSKH Reports and Discussion Papers 2003

1/2003

Utvärderingen av utbildningen och examina vid Helsingfors universitet:

Svenska social- och kommunalhögskolans rapport

2/2003

Jan Sundberg, Stefan Sjöblom och Ingemar Wörlund

Välfärd och lokal demokrati i Sverige under 60 år – inledning till ett forskningsprojekt

SSKH Notat 2004

SSKH Reports and Discussion Papers 2004

1/2004

Socialt arbete och samhällsengagemang – diskurser och lokala praktiker

20 Nordiska Socialhögskolekonferens 16-18.8.2003

Konferensrapport

2/2004

Susanna Björkell

Natura 2000 i Rekijokidalen – en konfrontation mellan lokalt kulturellt och regionalt drivet naturskydd

3/2004

Veronica Korhonen

Konflikten kring implementeringen av Natura 2000 i Finland – en konflikt mellan olika kunskapssystem samt mötesplatsernas betydelse vid skapandet av tillit

4/2004

Lynn Bonney

EU:s implementering av Natura 2000 – interaktionen mellan EU och den finländska nationella nivån

SSKH Notat 2005

SSKH Reports and Discussion Papers 2005

1/2005

Elianne Riska

Arbete och hälsa: Två centrala värden i samhället

2/2005

Bettina Lindblom och Anna Henning

Ett steg i taget – guide för vetenskapligt skrivande

3/2005

Tom Moring & Johanna Lindfors (red.)

Valmaskinen och väljaren

En studie av hur valmaskinerna användes inför EU-valet 2004

4/2005

Heidi Orava

Rapportering av tsunamikatastrofen i finlandssvensk radio och TV

5/2005

Jenni von Frenckell

Tsunamins framfart i fem finlandssvenska dagstidningar

6/2005

Tom R. Burns

Institutionell diskriminering: Makt, kultur och kontroll över invandrares livsvillkor

7/2005

Dan Koivulaakso

The future and changing economies of rural areas

Projekt Report D18 of RURBAN, Minutes meeting study areas

8/2005

Ville Klemets

Den samhällsvetenskapliga miljöundervisningen vid RHH-högskolorna 2005-2006 samt förslag till framtida koordinering och utveckling av verksamheten

9/2005

Helena Blomberg & Christian Kroll

Integration genom arbete? Perspektiv på arbetslöshet, invandring och arbetsmarknad i Sverige och Finland.

10/2005
Christian Kroll (red.)
En nordisk modell i socialt arbete?

11/2005
Nora Brandt
Socialpedagogisk hästverksamhet
En diskursiv studie i verksamhetens organiseringsprocess

SSKH Notat 2006

SSKH Reports and Discussion Papers 2006

1/2006
Erland Eklund, Kjell Andersson, Nora Brandt, Stefan Sjöblom, Elianne Riska
Den nya hästhushållningen, brukargrupper och markanvändning – en utmaning för deltagande planering
Forskningsplan

2/2006
Sebastian Gripenberg
En kvalitativ utvärdering av INTERREG IIIA/Skärgården 2000-2006

3/2006
Erland Eklund, Kjell Andersson, Nora Brandt, Stefan Sjöblom & Elianne Riska
The new equine industry, Stakeholders and land use planning
- a challenge for participatory planning

SSKH Notat 2007

SSKH Reports and Discussion Papers 2007

1/2007
Nora Brandt och Erland Eklund
Häst – människa – samhälle: om den nya hästhushållningens utveckling i Finland

2/2007
Helena Blomberg and Christian Kroll
Different rights and duties regarding welfare services: a focus on the municipal level

SSKH Notat 2008

SSKH Reports and Discussion Papers 2008

1/2008
Ulrika Långstedt
Förändringar i en traditionsbunden miljö? Om den nya hästnäringen och konsumtionslandsbygden i ljustet av "parabler" och "skript" bland jordbrukare och markägare

SSKH Notat 2009

SSKH Reports and Discussion Papers 2009

1/2009
Arbetsrelaterad invandring
i finlandssvensk dagspress
Marina Lassenius

SSKH Notat 2010

SSKH Reports and Discussion Papers 2010

1/2010

Ett steg i taget – guide för vetenskapligt skrivande (uppdatering av SSKH Notat 2/2005)

Bettina Lindblom och Anna Henning

2/2010

Media ja valta kansalaisten silmin

Kari Karppinen, Johanna Jääsaari & Ullamaija Kivikuru

3/2010

Lagging behind or leader in local democracy?

Kjell Andersson och Imre Kovách

SSKH Notat 2012

SSKH Reports and Discussion Papers 2012

1/2012

Resande teorier kring journalistik - prof. Ullamaija Kivikurus avskedsföreläsning 23.9.2010

Ullamaija Kivikuru

SSKH Notat 2014

SSKH Reports and Discussion Papers 2014

1/2014

Ett livskraftigt medielandskap på svenska i Finland

Redaktör: Tom Moring

2/2014

Bildningsförvaltningen och skolan: Rekommendationer för en fungerande svensk bildningsförvaltning

Cecilia Böhme, Henrik Hägglund & Stefan Sjöblom

SSKH Notat 2015

SSKH Reports and Discussion Papers 2015

1/2015

Familj, fostran, anknytning och utbildning – trender i tiden

Airi Hautamäki – avskedsföreläsning 18.9.2014

2/2015

Hälsa och samhälle – Ett fyrtioårs perspektiv

Elianne Riska – avskedsföreläsning 26.11.2014

3/2015

Skenhelighet

Jan-Erik Lönnqvist – installationsföreläsning 3.12.2014

4/2015

”Jag har haft nytta av socialpsykologin både professionellt och i mitt personliga liv.”

En rapport om socialpsykologerna från Soc&kom i arbetslivet

Anna Henning-Lindblom

Forskningen vid högskolan

Soc&koms sex huvudämnen journalistik, rättsvetenskap, sociologi, socialpsykologi och psykologi, socialt arbete samt statskunskap ligger till grund för forskningen vid högskolan.

Forskningen sker dels inom fyra tematiska områden:

- Journalistik
- Välfärd och samhällsservice
- Utveckling och socialisation
- Hälsa och samhälle

och dels inom två tvärvetenskapliga forskningscenter:

CEREN – Centret för forskning om etniska relationer och nationalism

FO-RUM – Förvaltning, organisation, regional utveckling och miljö

För mer information om forskningen vid Soc&kom gå till

<http://sockom.helsinki.fi/fiss>

ISBN 978-952-10-8838-4 (PDF)

ISSN-L 1457-1250

ISSN 1798-6966 (Online)

SVENSKA SOCIAL- OCH KOMMUNALHÖGSKOLAN VID HELSINGFORS UNIVERSITET
SWEDISH SCHOOL OF SOCIAL SCIENCE, UNIVERSITY OF HELSINKI